

ព្រះរាជក្រមលេខ ០៧ ន.ស.៩៤

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច្បង
រាជហ័រិវង្ស ឧកកោសុបាត ចិន្ត្រីពង្ស អគ្គមហាបុរសរក្ស
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បាមនាថ បាមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើ ថ្ងៃទី ២៤-០៩-១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១-១១-១៩៩៣
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមផង

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និង សោធន
ធាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

ជំពូកទី ១

របបសោធននិវត្តន៍

មាត្រា ១ .-

យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលបានបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយអាចចូលនិវត្តន៍បាន
លុះតែបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ក- បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋប្ប ២០ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។
 - ខ- នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និង មានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋប្ប ១៥ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។
- រយៈពេលបំរើការងារ ២០ ឆ្នាំ និង ១៥ ឆ្នាំខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ២ -

យោធិនទាំង ២ កេង នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អាចទទួលបានបណ្តាញនិរត្តន៍ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌ

ដូចខាងក្រោម ៖

ក- របបសោធននិរត្តន៍អតិបរមា

១- យោធិនដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃច្បាប់នេះ ឬ

២- ចំពោះយោធិនដែលបានបំពេញការងារនៅតំបន់ លំបាកការងារព្រះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំពេញការងារ រដ្ឋមន្ត្រីបន្ថយ ៥ ឆ្នាំ ឬ

៣- ចំពោះយោធិនដែលបានបំពេញការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១២ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៩ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខណ្ឌអាយុត្រូវបន្ថយ ៥ ឆ្នាំ ដើម្បីមានលក្ខខណ្ឌរយៈពេលបំពេញការងាររដ្ឋមន្ត្រី ឬ

៤- ចំពោះយោធិនដែលបានបំពេញការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ពុំមានលក្ខខណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំពេញការងាររដ្ឋមន្ត្រីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ទេ ឬ

៥- ចំពោះយោធិនដែលបានបំពេញការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចំនួន ២០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ពុំមានលក្ខខណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំពេញការងាររដ្ឋមន្ត្រីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ទេ ។

ខ- របបសោធននិរត្តន៍អតិបរមា ៖

១- បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំពេញការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ២០ ឆ្នាំ នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំពេញការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ឬ

២- បុរសត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំពេញការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។ នារីត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំពេញការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ

៣- ឧត្តមសេនីយ៍ ឬ វររាជ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងនៅចំណុច “ ក ” ក្នុងមាត្រា ២ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិរត្តន៍អតិបរមា ឬ

ចំពោះយោធិនពិការដែលនៅបំរើការងារនៅប៉ារ៉ាហ្គីដូនីត្រូវបានទទួលរយបសោធននិវត្តន៍អតិបរមាដូចមានចែងក្នុងចំណុច “ ខ ” នៃមាត្រា ២ ។ បញ្ចប់

មាត្រា ៣ .-

របៀបពិធីរយៈពេលបំរើការងារព្រមទាំងការកំណត់តំបន់ដំបូង ការងារព្រះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ និងមាត្រា ២ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤.-

យោជន៍ទាំងពីរពេទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុច ៣ មាត្រា ២ នៃច្បាប់
នេះ មិនទទួលប្រាក់សង្វាធននិរត្តន៍នេះឡើយ តែទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្តាច់សរុបមួយ ស្មើនឹងបៀវត្សប្រចាំខែចុង
ក្រោយរបស់សាមីខ្លួន គុណនឹងចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះមិនត្រូវបានបែងចែកជា ២ ខែ ចុង
ក្រោយរបស់សាមីខ្លួនឡើយ ។

အိန္ဒိယ ၁။

១- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ។ ប្រាក់នេះត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ ឆ្នាំ ២ ភាគរយទៀត រាល់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើការងារយោធា ឬ ចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែសរុបមិនត្រូវរលឹស ៨០ ភាគរយនៃប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឡើយ ។

២. ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាប្រចាំខែស្នើ ៨០ ភាគរយនៃបៀវត្សប៉ាន់ន្ទួនសក្តិប្រចាំខែចុង
ក្រោយ ។

៣- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទាបបំផុតមិនត្រូវតែជាងបៀវត្សឋានន្តរបក្ខិកប្បបរមាបស់នាយទាហានឡើយ ។

៤. យោជន៍ដែលបានចូលបំពេញការងារក្នុងយោធាមន្ទីរ ១៩៧០ ឬ វិវេចន៍ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ២០ ភាគរយនៃប្រាក់ប្រចាំខែស្របតាមកម្រិតថ្លៃបច្ចុប្បន្ន ។

៥- យោធិនដែលចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧៩ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃ
បៀវត្សឋាននរណ៍ក្នុងថ្ងៃទៀត ។

៦- យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពត្រូវបាន អត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ៦ .-

របបបន្ថែមផ្សេងៗ សំរាប់ចូលនិវត្តន៍

១- ត្រូវទទួលបានប្រាក់បន្ថែមមួយលើកស្មើ ៨ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

២- អាចសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកពី ៦ ដល់ ១២ ខែ គិតតាមឋានន្តរស័ក្តិ និងករណីចាំបាច់របស់យោធិន ម្នាក់ៗ មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

៣- ក្រោយពីចូលនិវត្តន៍ហើយ បើមានជំងឺ ឬ គ្រោះថ្នាក់ ឬ ស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រង សង្គមដូចមន្ត្រី រាជការស៊ីវិលចូលនិវត្តន៍ដទៃទៀត ។

មាត្រា ៧ .-

យោធិនទាំង ២ កេរ្តិ៍ចូលនិវត្តន៍ ឬ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារមានសិទ្ធិស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានរបស់ កងយោធពលខេមរភូមិន្ទក្នុងពិធីបុណ្យជាតិផ្សេងៗ ។ ប្រាក់ចំណាយឯកសណ្ឋាននេះជាបន្ទុករបស់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៨ .-

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបានបំពេញកិច្ចការចូលនិវត្តន៍ អាចបន្តការងារ ១ ឆ្នាំម្តងៗ ដោយមានការ ស្នើសុំពីសាមីខ្លួន និងមានការយល់ព្រមពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចផង ។

រយៈពេលសុំបន្តការងារមិនអាចលើសពី ៥ ឆ្នាំឡើយ ។

ជំពូកទី ២

របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

មាត្រា ៩ .-

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ÷

ក- ដោយសារជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ចាស់ជរា គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ តែមិនបាត់បង់សិរីរាងកាយ ហើយមិនគ្រប់ លក្ខណៈជាយោធិនពិការអាចទទួលរបបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបាន លុះត្រាតែបានបំពេញការងារជួយ យ៉ាងតិច១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ និង ១០ ឆ្នាំ ខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំពេញការងារក្នុងកងយោធពលខេមរ ភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ។

ខ- ដោយសារបំពេញភារកិច្ចធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ដោយព្រឹត្តិការណ៍ និង រយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋប្បវេណី ហើយត្រូវបានកំណត់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជា ៣ ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម ៖

ថ្នាក់ទី ១ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៨០ ភាគរយ

- ថ្នាក់ទី ២ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៦០ ភាគរយ

ថ្នាក់ទី ៣ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៤០ ភាគរយ

មាត្រា ១០ .-

ក្នុងករណីដែលការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារសំរាប់ថ្នាក់នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១ .-

យោធិនទាំងពីរភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលមិនបានបំពេញក្នុងកិច្ចការងារចែកក្នុង មាត្រា ៩ នៃ ច្បាប់នេះ រដ្ឋមិនផ្តល់របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។ ករណីនេះ រដ្ឋឧបត្ថម្ភមួយលើក គត់ស្នើសុំប្រែប្រួលស្ថានភាព គុណចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ប៉ុន្តែទឹកប្រាក់នេះ មិនត្រូវតែបានប្រៀបធៀប ៦ ខែ របស់ សាមីខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ១២ .-

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែ ចែកចេញជាពីរផ្នែកដូចខាងក្រោម ៖

ក- ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែស្មើនឹង ៥០ ភាគរយ នៃប្រៀបធៀបឋានន្តរស័ក្តិ

ចុងក្រោយត្រូវ បានផ្តល់ចំពោះ ៖

- ១- យោធិនដែលបានបំពេញក្នុងកិច្ចការងារចែកក្នុងចំណុច ក ក្នុងមាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ។
- ២- យោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអប្បបរមាប្រចាំខែស្មើនឹង ៥០ ភាគរយ នៃប្រៀបធៀបឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ ឆ្នាំ ១,៥ ភាគរយទៀតរាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើ ការងារយោធា ឬចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែប្រាក់សរុបមិនត្រូវលើស ៦០ ភាគរយ នៃប្រាក់ សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។

ខ-ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ÷

-យោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ទទួលបាន ១០០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន ។

-យោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ២ ទទួលបាន ៨០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន ។

-យោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ៣ ទទួលបាន ៦០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាង ៩០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិអប្បបរមារបស់ នាយទាហានឡើយ ។

យោធនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រោះថ្នាក់ ឬប៉ះពាល់សុខភាពត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃ បៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

យោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែបន្ថែមសំរាប់អ្នកជំនួយកិច្ចការក្នុង ផ្ទះស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្សអប្បបរមា និងប្រាក់បំណាច់របស់យុទ្ធជនម្នាក់ ។

ចំពោះវិវឌ្ឍនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវបានទទួលអត្រាបន្ថែម ១០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ១៣ .-

របបបន្ថែមផ្សេងៗចំពោះយោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ÷

១-ត្រូវបានទទួលប្រាក់បន្ថែម ១ លើកស្មើនឹង ៦ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

២-បើគ្មានទីបង្អែក រដ្ឋទទួលបន្ទុកយកទៅស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ។ ក្នុងករណីនេះសាមីខ្លួនទទួលបានប្រាក់ បន្ថែមខាងលើតែ ៥០ ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ។

៣-ពេលមានជំងឺ ព្រោះថ្នាក់ ឬស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រងសង្គមដូចយោធនចូលនិវត្តន៍ដែរ ។

មាត្រា ១៤.-

ប្រាក់ធានារ៉ាប់រងសំរាប់គ្រួសារ ក្រោយមរណភាពរបស់និវត្តន៍ និងអ្នកបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ រដ្ឋធានាដោះស្រាយតែម្តងគត់ស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់របស់សាមីជន គុណនឹង ១២ ខែ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីអន្តរបញ្ញក្តី

មាត្រា ១៥ .-

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់យោធិន នៃកងយោធពល
ខេមរភូមិន្ទបានមក ពីប្រាក់ឧបត្ថម្ភរបស់រដ្ឋរៀងរាល់ខែស្មើនឹង ៦ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិរបស់យោធិន
ម្នាក់ៗ ។

ជំពូកទី ៤
អវសានបញ្ញក្តី

មាត្រា ១៦ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២

ព្រះហស្តលេខា ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ ហ៊ុន សែន

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងដំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា

ឡៅ បាញ់ ជា ចំរ៉ាក់